

V meziválečné době se v Indickém národním kongresu (zkratka INK) prohloubily názorové rozdíly mezi frakcí vedenou Gándhím a levicí, jíž prezentovali Džaváharlál Néhrú a Subhás Čandra Bose. Poslední jmenovaný, Bose, pocházející z bengálské elity, v roce 1921 rezignoval z postu v indické státní správě a přidal se k bengálské pobočce Kongresu. Po zastavení občanské neposlušnosti následoval svého politického učitele, Č. R. Dáse, a vstoupil do Strany svárádž, kde působil až do svého uvěznění v barmském Mandalaj v roce 1924. Ačkoli se Bose vrátil z internace po třech letech vážně nemocný, okamžitě se zapojil do činnosti socialistické frakce INK. Společně s Néhrúem prosadil v hnutí myšlenku puma svárádž, tj. úplné nezávislosti. Gándhí oslabil levici až na Lahaúrském sjezdu v roce 1929, kde na svoji stranu získal Néhrúa. Na konci dvacátých let se Bose dostal na vrchol bengálského Kongresu. Provinční organizace ovšem trpěla hlubokým rozkolem, který se podařilo překonat až po smrti hlavního rivala, Sengupty. Kalkatská vláda podezřívala Subháse ze spojení s extrémními levicovými radikály, proto ho nechala uvěznit a v roce 1933 jej donutila emigrovat do Evropy. Bose využil evropského pobytu k získání podpory pro indickou nezávislost v řadách intelektuální a politické elity. V roce 1936 se vrátil zpět do Indie, kde byl znovu zatčen. Gándhí, vědomý si Subhásovy popularity, se pokusil uklidnit levici tím, že ho nominoval na předsedu INK pro rok 1938. Boseho levicový program však narážel na silnou progándhiovskou opozici, proto se rozhodl znovu kandidovat, s čímž Gándhí nesouhlasil. I když sjezd v Tripuri si opět zvolil do čela bengálského předáka, progándhiovská frakce vetovala veškeré snahy vytvořit funkční vedení. Po měsíci staronový předseda rezignoval a založil si vlastní stranu - Pokrokový blok.